

בס"ד כג' מנחם-אב ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 19:01
 צאת השבת - 19:51
 רבנו תם - 20:41
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1121
 @ השבת "מברכין"
 @ ר"ח אלול יחול בע"ה בימים שבת וראשון.
 יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה טובה,
 לטללי ברכה ולבשורות טובות אכ"ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

פרשת עקב

מפטירין: "ותאמר ציון"
 (ישעיה מט')
 שבת זו
 "השנה דנחמתא"

מעייני הפרשה:
 < ברכה והצלחה כשכר טוב על שמירת התורה.
 < דברי מוסר על מעשה העגל, שבירת הלוחות ותפילתו של משה.
 < הלוחות השניים והבדלת הלויים לשרת בקודש.
 < חזרה על הניסים במדבר, והזכרת שבחה של ארץ ישראל.
 < פרשה שניה של "קריאת שמע" ואזהרה נוספת על שמירת התורה והמצוות.

"והיה עקב תשמעון" (ו, יב)
 חכמינו אמרו: "אין והיה אלא לשון שמחה". כתב בספר "אורח לחיים" פירושו של הכתוב: "והיה" – שמחה גדולה תהיה ברקיע, אם "עקב" – כאשר בסוף ימי הגלות, בעקבתא דמשיחא, יבואו על האדם מישראל נסיונות וקשיים מרים, ובכל זאת "תשמעון" – תוסיפו גם אז לשמוע בקול השם יתברך ולשמור את תורתו, כי אז ישמח שמחה גדולה. (מעינה של תורה)

"וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אל"ך מייסרך"
 ה"ללקוט גרשוני" מביא בשם ה"כלי חמדה" ששואל, מדוע כתוב "ייסר" ולא מייסר, מדוע זה נאמר דווקא בלשון עתיד? ומבאר, כאשר אדם מדבר עם בנו ומנסה לשדלו שלא יעשה עבירות, הרי הוא מראה לו את המקל ומזהיר אותו, "אל תעשה, כדי שלא אכה אותך". כך הקב"ה אומר לעם ישראל, "שבו שובו בית ישראל וחיו, שמעו בקולי ולא אצטרך לייסר אתכם בעתיד".

"ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצוב נחשת"
 "ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצוב נחשת" כותב החיד"א בשם רבנו אפרים, ר"ת "אבות", "ברזל" ר"ת בלהה חלל זלפה לאה, להשמיענו כי בזכות האבות והאמהות נחלו עם ישראל את ארץ ישראל.

"המסות הגדולות אשר ראו עיניך" (ז' - י"ט)
 תיבת "אשר" בגימטריה דצ"ץ עד"ש באח"ב, שהן המכות שהביא הקב"ה על המצרים במצרים, והן "המסות הגדולות אשר ראו עיניך".

"זית שמן ודבש" (ח' - ח)
 אומר רבי מאיר שפירא מלובלין, החלב נעשה ע"י שהדם נעקר, אך הוא מזין ובריא, הדבש נעשה ע"י הדבורה הטמאה, והוא כל כך טוב שאפילו אם נופל שרץ לתוכו, הריהו נאבד ונעשה טהור. וזאת הסגולה של ארץ ישראל, כמו שהחלב והדבש באים מהטמא ונעשים טהורים, כך ארץ ישראל סגולתה להחזיר את החוטאים בתשובה.

"ארץ אשר ד' אלקיך דרש אתה תמיד עיני ד' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"
 יש לבאר מדוע נאמר בפסוק, פעם "השנה" ופעם "שנה"? אלא שבכל תחילת שנה עומד האדם ומבטיח לעצמו שהשנה עומדת להיות 'השנה' שבה הוא יעלה ויתעלה, ומקבל על עצמו גדולות ונצורות. אך בבואו לסכם את השנה בסופה, מפטיר לעצמו 'נו, הייתה זו עוד שנה...'

פִּנְתַּי הַגִּבִּים וְהַפְתָּאֲמִים
הַשְּׁלִיךְ יִהְיוּ עֲלַי = תְּלַח תִּקְוֹתוֹ בְּ...
יָהֵב = מִשָּׂא, נֶטֶל.
דוגמה: תִּלְמִידֵי הַפֶּתַח וְהוֹרִיָּהּ הַשְּׁלִיכוּ יָהֵבִים עַל הַמְחַנְכֵת, בְּרוּכַת הַפְּשָׁרוֹנוֹת בְּתַחוּמֵימֵינוּ שׁוֹנֵימֵינוּ.
מקור: הַשְּׁלִיךְ עַל-הִי יָהֵבֵךְ, וְהוּא כְּלִפְלֶדֶת לֹא-יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק [תְּהִלִּים נח כג]. (גיבונכוו)

"וישמר ד' אלקיך כ"ך"
 מהו "וישמר"? אמר רבי שמואל בר נחמן, כל מה שישראל אוכלים בעולם הזה זה מכח אותן הברכות שברכם בלעם הרשע, אבל הברכות שברכו אותם האבות, משומרים הן לעתיד לבוא.

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

הליכות השלמת מאה ברכות בשבת

א. ירבה בשבת בפירות ומגדים ומיני ריח, כדי להשלים מנין מאה ברכות. וגם הנשים צריכות להשלים מאה ברכות, ולכן אם אינן יכולות להשלים מאה ברכות בברכת הפירות, תתפללנה גם תפלת מנחה. [ילקו"י].

ב. אחר ברכת המזון יש נוהגים לחזור ולברך ברכת הריח. ונראה כשהסירו מעל השולחן עצי הבשמים אחר שברך עליהם לפני הקידוש, וחזרו והביאום לפניו אחר ברכת המזון. אבל אם היו מונחים כל הזמן על השולחן לפניו, אין לחזור ולברך עליהם אחר ברכת המזון, מכיון שלא הסיח דעתו מהם. והיודע בעצמו שהוא עתיד להריח אחר ברכת המזון, אפילו אם הסירו הבשמים מעל השולחן וחזרו והביאום על השולחן אחר ברכת המזון, אינו רשאי לברך עליהם, אם לא הסיח דעתו מהם. ואף על פי שיש אומרים שברכת המזון נחשבת היסח הדעת לענין ברכת הריח, מכל מקום כיון שיש חולקים, לא יהא אלא ספק וקיימא לן ספק ברכות להקל. ומברכים ברכת הנותן ריח טוב בפירות על לימון שיש בו ריח טוב.

ג. הנוהגים לברך על דגים וכוי"ב לאחר הקידוש קודם ברכת המוציא, יש להם ע"מ שישמכו, אך יזהרו שלא יאכלו שיעור כזית, שלא יכנסו בסיפק ברכה אחרונה. ואם אכלו כזית לא יברכו.

ד. אף על פי שצריך להשלים מאה ברכות בשבת בפירות ומגדנות, מכל מקום אין לברך על הפירות שלפניו, על כל פרי ופרי בפני עצמו, כגון אם בירך בורא פרי העץ על תפוח, אינו רשאי לברך שוב על אגס, וכדומה. וכן אינו רשאי לאכול פרי ולברך לפניו ולאחריו, ומיד לאכול פרי אחר, ושוב לברך עליו ולברך לפניו ולאחריו. אלא אם כן בירך ברכה אחרונה ולא היה בדעתו לאכול יותר בעת ההוא, כשיעבור אותו הזמן רשאי לחזור ולברך. [ילקו"י].

ה. בשבת, מותר להניח את הפירות והמגדנות שהובאו לפניו על השולחן, עד לאחר ברכת המזון, כדי לברך עליהם לפנייהם ולאחריהם ולהשלים בכך מאה ברכות בשבת. ואין לחוש בזה לגורם לברכה שאינה צריכה. וטוב שיצוה לפניו ביתו להביאם לפניו לאחר ברהמ"ז.

ו. מי שמאריך בסעודה שלישית, גם לאחר צאת הכוכבים, ואחר כך מברך בסוף הסעודה על פירות ומגדנות, וברכת המזון, מהני שפיר להשלים לחיוב מאה ברכות בכל יום.

חיוב מצוות - מנהג נאה ומשובח לספור את הברכות בשבת, כדי לוודא שאכן השלים מאה ברכות. וכן מנהגו של מרן הראשון לציון זצ"ל לספור את הברכות כמונה מרגליות. ומחיבת הרב למצוות, יש לו בבית עציצים של עצי ועשבי בשמים, כדי להשלים מאה ברכות, וכן לימון.

ברכות התורה - אם אינו יכול להשלים מאה ברכות בפירות ובשמים, יכוון לברכות העולים לתורה וההפטרה, ויענה אמר, ויחשב לו כאילו ברך בעצמו, כי גדול העונה יותר מהמברך. (סימן רפד ס"ג. רעק"א ס"ק ד. שבת)

זיכוי הרבים - מנהג יפה להביא סוגי בשמים לבית הכנסת, כדי לזכות את הציבור במאה ברכות. ומסופר על החתם סופר זצ"ל שהיה מביא עמו בשמים לבית הכנסת ביום כיפור, ונותן לאחרים לברך ולהריח, כדי לענות אחריהם "אמן", ויצטרף לו למאה ברכות.

ויהי ערב ויהי בוקר - חשבון מאה הברכות מתחיל מערב עד ערב ולא מבוקר עד בוקר. והמקדים לקבל את השבת מזמן פלג המנחה, וכן המאריך בסעודה אחר צאת השבת, מצטרפים לו הברכות לחשבון מאה הברכות של שבת.

מכל מלמד השכלתי

האם כסף גורם לזיהום?

"וכסף וזהב ירבה לך ... ורם לבבך"

בספר "בינה לעיתים" כתב, מי שממונו רב מידי, הריהו כמי שהדס בגופו רב מידי. כמות דס גדולה מידי מזיקה, ובמיוחד אם יש בו זיהום. יתכן, שבכסף שנצבר יש זיהום, כגון הונאה, גניבה, עושק. בריבוי דס נדרשת הקזה, וכך גם בריבוי הממון יש להקזי ממנו לצדקה, זאת התרופה האחת והיחידה לכך.

גביר שירד מנכסיו, היה נוסע על פני המדינה ונודע בפי כל "המוכיח מברוד". למעשה, מעולם לא היה מוכיח ולא ידע לדרוש, אלא מכיון שלפנים נמנה עם עשירי ברוד, ופתאום אבד לו כל רכוש, קראו לו "המוכיח מברוד", שהוא עצמו שימש הוכחה של ממש עד היכן גביר עלול להגיע. למרבה הצער, מסתובבים בימינו "מוכיחים" רבים כמותו, והם מוסר השכל חי ואזהרה מפני "ורם לבבך".

מכה מהקב"ה מצילה אותנו

"כי כאשר יסר איש את בנו ה' אלוֹקֵיךְ מִיִּסְרֶךְ" הקב"ה מייסר אותנו כפי שאבא מייסר את הבן שלו. הוא בוחר בקפידה את העונש ומעדיף לתת מעט מעט ייסורין מאשר כמות גדולה של ייסורין במכה אחת עד שהאדם יחוסל לגמרי...

בעיני שלנו, אין את אהבת היסורים. אילו היינו יודעים שזה טוב לנו היינו מתחננים לה' שיביא לנו אותם...

משל למה הדבר דומה:

לאימא שאחרי המון שנים בא לה ילד בשעה טובה ומוצלחת. לכשגדל יצאה עימו ל"שופינג" נכנסה לחנות ביצים ותוך כדי שהיא מדברת עם המוכרת הילד שבר כמה תבניות. כשהמוכרת הבחינה בזה החלה לצעוק...

אמרה לה האימא: אל תצעקי, אני אשלם את הכול כולל הניקיון שיש לעשות כאן. המוכרת שתקה... מה קרה?

משלמים לה על זה, אז הכול בסדר!!

אם כך, האם ניתן לומר שהמוכרת מוכנה שכל יום ישברו לה את הביצים וישלמו לה?

בוודאי שלא!!!

מדוע?

התשובה - היא לא אוהבת את הבלגן הזה, אבל אם זה כבר הגיע, ומשלמים על זה אז אין בעיה... הנמשל ברור מאליו:

אין לנו אהבת ייסורים. אך אם הקב"ה כבר מביא עלינו דבר מסוים, ברור שזה לטובתנו. אילו היינו מבינים את הערך היינו מתחננים לייסורים הללו.

לפעמים מכה מאת ה' מצילה אותנו...

שריקות התפעלות במחלקת העסקים

מנהל בית היתומים "שירת הילד" במבואות ירושלים הרב ראובן מורגנסקי היה מוטרד מאוד. הוא הביט שוב ושוב במסמכים שלפניו, ומצחו נחרש קמטים. בית היתומים שלו, ניצב לפני נעילת שערים ופיזור ילדי החמד עם כל המשתמע מכך. קריסה טוטלית ממש של המוסד החשוב.

40 שנים פעל בית היתומים שנוסד ע"י ר' חיימקה מורגנסקי זצ"ל אביו של ר' ראובן, שהיה אחד מעמודי התווך של ירושלים. ר' חיימקה ליקט את היתומים הללו מתוך בתים שבורים ורצוצים, פה האם נפטרה בלידתה, שם האב נרצח בידי פורעים ערביים. הוא לא רק נתן להם בית, פינה חמה ופת חמה, הוא העניק להם אהבה וחממות. את הגישה הזו לאהוב יהודים, ובעיקר יתומים הוא החיל גם לבנו הבכור ראובן, ולבתו שרה, שברבות הימים הפכה לעובדת סוציאלית במוסד.

ר' ראובן מורגנסקי הביט שוב במסמכי הבנק ומלמל לעצמו, "ריבוננו של עולם, יש כאן 180 ילדים אומללים, חלקם ממשפחות הרוסות, וכל זה ייסגר... כמה צער ייגרם, כמה דמעות יזלגו, כנהרות איתן, כמה לבבות יכאבו, לאבא שלי המייסד, כמה אכזבה תהיה לו, שאת המפעל המופלא שלו, שפתח במסירות נפש, אני נאלץ לסגור. אוי, מה נורא!"

אין כסף!!! הבנק לא נותן יותר אשראי, התרומות ירדו פלאים, המקרר ריק, הילדים קצת רעבים, אין כסף למשכורות ומה יהיה מחר. החובות האישיים שלו מהלוואות עלו מעל הראש, ומאיימות להטביע את שחטונו העצמי של הרב מורגנסקי, ביתו אף הוא משועבד לבנק. מזה 20 שנה שהוא מחזיק את המוסד ממש בשיניים, מבלי לנסוע לחו"ל ולחפש תורמים, אין לו גם קשרים עם גבירי ארה"ב או אירופה... והנה בדלת מתדפק עוד עובד סוציאלי ומבקש להכניס עוד ילדים עזובים לפנימייה.

ר' ראובן שמט את ראשו על השולחן ובכה חרישית. לפתע נעמד על רגליו והחליט: "השבוע אני טס לארה"ב, וה' יעזור, ה' תמיד עוזר".

בערב הוא לווה עוד 500 לירות ורכש מזון ליתומיו. למחרת הוא כבר היה בלובי נמל התעופה, פניו לארה"ב. לתיקו האישי הוא הכניס שני אלבומי תמונות על פעילות הילדים במוסד, שיהיה, אם לא יועיל, בטח לא יזיק. ר' ראובן התיישב על ספסל בלובי של שדה התעופה, ולפתע חש מחנק ורעידות בגופו, החולשה שתקפה אותו, כמעט מנעה ממנו להזדקף.

ברמקול מודיעים שעוד רבע שעה הטיסה יוצאת, בשארית כוחותיו הוא התרומם ושירך רגליו, מיד כשנכנס למקומו במטוס עצם עיניים ונרדם.

הוא התעורר עקב התקפת שיעול כבדה. הדייל הראשי הבחין בחיזורו, וביקש ממנו לסור למחלקת עסקים "כבוד הרב, אתה חיזור, ונראה לא טוב, עדיף שתנוח במחלקת עסקים, אתן לך כדור אקמול, וסירוף נגד שיעול".

ר' ראובן סיבר הוא שילם עבור מחלקה רגילה. הדייל האדיב התעקש "הבריאות שלך חשובה לנו, אתה קודח מחום, משתעל, לא נוח לך, ולא נוח לנוסעים. במחלקת עסקים ישנו זוג אחד בלבד, יש שם מיטה נוחה ותוכל לישון שם רגוע ונינוח יותר".

לאחר הפצרות חוזרות ונשנות הוא נעתר. בדחילו ורחימו הוא נכנס למחלקת עסקים. איש קשית ונמוך קומה ישב שם, וסמוך אליו רעייתו, הם נראו כבני 70 לפחות.

הם לא היו דתיים בלשון המעטה, אבל ר' ראובן ביקש

הם בירכו אותו "בערב טוב" והוא השיב צרוד "ברוכים תהיו". הוא פתח את הכורסא שנהפכה למיטה בלחיצה על כפתור צדדי, שלף את אלבומי המוסד שלו והחל לדפדף, תוך דקה או שתיים עיניו נעצמו.

אחרי ארבע שעות הוא פקח עיניו, וניסה להתיישב, ידו השמאלית הונפה לה הצידה והאגודל שלו לחצה בטעות על כפתור הכורסא של שכו.

ה' ירחם! הכורסא נפתחה בעוצמה, והקשיש שישב עד כה בניחותא צנח לאחור על גבו מופתע וחצי מעולף. "אוי, איזו בושה", הררה ר' ראובן, "אני בסה"כ אורח חולה במחלקת העסקים ומה עשיתי ליהודי הזה...".

גל של רחמים וחיבה מחד, וצער עמוק מאידך, שטפו את ליבו של ר' ראובן. הוא קם בזריזות ממיטתו ניגש ליהודי עזר לו להתייצב, חיבק אותו בחום רב. אמר "סליחה אחי היקר" ונשק לו בביישנות על מצחו, מתוך רצון לפייסו...

"נישקת אותי במצח?", שאל האישי.

"כן, אני מצטער ומבקש את סליחתך... אנא מחל לי".

"מוחל, מוחל, אבל נישקת אותי במצח: נכון?".

ר' ראובן חייד חייד רחב, "תראה, אני יהודי שאוהב יהודים, הנה קבל ממני נשיקה שנייה".

רעייתו של האישי זקפה עיניה בתימהון ובהשתאות ופלטה את המשפט הבא: "אני לא מאמינה למראה עיניי, הוא נישק את מוריס...".

ועכשיו קוראים נכבדים לפתרון התעלומה במחלקת העסקים, הנה לפניכם המונולוג של איש העסקים היהודי - האמריקני מוריס (משה) צומבר.

"קוראים לי מוריס צומבר, וזו אשתי שרה, אנחנו תושבי ארה"ב, יש לי שם מפעלים גדולים וחברות שיווק של כל ביית, בגדים, ומותנות. לא זכינו להיפקד בילדים, עצוב, אבל כך - כבוד הרב - רוצים מן השמים, ובכן אדון ראובן, החלטנו אשתי ואני לנסוע לישראל, ולהעניק מההון הרב שלנו לילדים... לבית יתומים. או שקים מוסד, או שנחייב... ובכך נזכה לשמח ילדים יהודים, וזה מתוך אהבת ישראל עצומה, ובכך נזכה גם לנו לדור המשך... הסתובבנו בארץ במשך שבועיים ולא נחה דעתנו. לא מצאנו איש כלבבנו שנוכל לסמוך עליו שיעשה את החסד הענק הזה... ועכשיו אספר לך משהו שאתה לא תאמין, עלינו למטוס רעייתי ואני, נכנסנו למחלקת עסקים. ואז אמרתי לה:

"שרה, אני עצוב שלא זכינו לתרום, אבל הנה אני מקבל על עצמי בשבועה, היהודי הראשון שייתן לי נשיקה, לו אתן את התרומה, ואמנה אותו כאיש הנאמן עלי שיפעל למען ילדים יתומים ואומללים".

שרה הנהנה בראשה נדהמת... "כן, כן, מוריס אמר כשעלינו למטוס: מי שינשק אותי...".

"האם אתה מוכן רבי ראובן, לקבל על עצמך לפעול למען פרויקט זה?".

הרב ראובן מורגנסקי הסמיק והחוויר חליפות. חום גופו ירד, והצבע חזר לפניו, הוא הרים מריצפת המטוס את שני האלבומים. וביקש מבני הזוג צימבר לעיין באלבומים.

שריקות ההתפעלות של הצימברים ההמומים, הגיעו עד לאוזניו של הקברניט.

"אנא נוסעים חביבים במחלקת עסקים, אנא שמרו על שקט... מעולם לא שמעתי שריקות התפעלות כאלה... ממה אתם כל כך מתפעלים?".

למותר לציין שר' ראובן מורגנסקי נחת בניו יורק ומיד עלה על מטוס אל על לישראל, כשציק שמן מאד מאד מאד, בכיסו.

(קובי לוי "העתונאי")

" ואכלת וישבעת וברכת את ה' ... "

פרשת "עקב" שופעת כולה בתיאורי שיבחה של ארץ ישראל, והחובה לברך על תנובתה.

אלא שהברכה מכוונת בעיקרה לשבעת המינים בהם נשתבחה הארץ, ואילו הביטוי "זבת חלב ודבש" השגור במקרא כעשרים פעם לציין שבחה של ארץ ישראל, ונזכר אף בפרשתנו, אינו עוסק לכאורה בפרי הארץ אלא בחלב בהמתה ודבש דבוריה.

ברכת המזון שאנו מברכים כוללת ארבע ברכות:

- א. "ברכת הזין" - שתיקן משה על המן.
- ב. "ברכת הארץ" - שתיקן יהושע בכיבוש הארץ.
- ג. "ברכת בונה ירושלים" - שתיקנו דוד ושלמה על ירושלים ובית המקדש.

ד. "ברכת הטוב והמטיב" - שתיקנו חז"ל בימי מרד בר כוכבא על הרוגי העיר ביתר, "הטוב" - שלא הסריחו ו"המטיב" - שניתנו לקבורה (ברכות מ"ח).

מאורע זה הוא אחד מן האירועים שעליהם ציינו השבוע את חג ט"ו באב, כדברי הגמרא בברכות שם: "אמר רב מתנא: אותו היום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה, תקנו ביבנה הטוב והמטיב."

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

"ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך" (וי"א - י"ט) כותב ה"חכם סופר", התורה הטילה חוב על האבות, שילמדו את בניהם ויחנכו לתורה, ולא רק "בשבתך בביתך", אלא גם "ובלכתך בדרך", לחנכם באופן כזה, שאפילו "בלכתך בדרך", כשתלך "בדרך כל הארץ", גם אז יתנהגו בניך לפי החינוך שחינכת אותם.

יש לדקדק מדוע התורה מתחילה בלשון רבים "ולמדתם", ומסיימת בלשון יחיד "בשבתך בביתך"? מתרץ בספר "נחל אליהו", באה התורה לרמוז וללמד, שחינוך הבנים תחילתו ויסודו הוא בחינוך עצמי, מתי יצליח הורה ללמד את בנו ובחינוך בנו? רק אם הוא בעצמו יהווה דוגמא לבנו, ויקיים "ודברת בם בשבתך בביתך". אמר על זה רבי יהודה צדקה, לפי זה יש לומר, כי אם אדם לא שולח את ילדיו ללמוד במוסדות חינוך תורניים, הרי כשקורא קריאת שמע, אף הוא מעיד עדות שקר בעצמו, שהרי כתוב בקריאת שמע "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם..."

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציין הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

בלתי נבונה הסתבה

מזל טוב ואיחולים לבניים

היום ואליס ג'ואטה חיים ולימור פאר לנישואי ימאל מאיר עם אמויה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל" ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

בלתי נבונה הסתבה

סרכה והצנחה

שיבואל ועיפרה נאמן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלותם לטובה והצלחה בלימודים לבת ילחי

איחולים אפסיים

דקל וסיון קשטי לחולדת ההאימיה יה"ר שתגדלנה לחופה ולמעשים טובים ולשנים רבות וטובות ותזכו בחופתן ותרונן נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

ל-ה. א. ז. מנב"ת שתומה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבה לטובה. זכות המצוה תעמוד לה שתתברך ברפואה שלמה, אושר ופרנסה טובה, ותרווה נחת מכל יוצאי חלציה. ויתגשמו משאלותיה לטובה להבדיל לע"י שרה בת חנה ז"ל

כל הישועות והברכות

למשה וריקי ישראל הי"ו שתומה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לפרואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובשמיות, בפרנסה טובה, ורחיים טובים שיתגשמו וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לע"י יעקב בן אברהם ז"ל

בלתי נבונה הסתבה

מזל טוב ואיחולים לבניים

רפאל (אלי) ואיריס כהן עופר וניצה כליפה לנישואי אויאל עם שירן יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל" ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

בלתי נבונה הסתבה

סרכה והצנחה

לסיג'להי תהל בת שושנה זכות השיעור והתחילים תגן בעד השתזה לזיווג הגון משרש שגמטה, ורפואה שלמה ופרנסה טובה לילדיו אורי בן סיג'להי

סרכה והצנחה

לשיאל זימי מאיר שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה אושר ושלווה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם לזיווג הגון לבנותיהם

מזל טוב ואיחולים לבניים

רביב היינס וריית יהודה מאיר מייאל אהדני לנישואי שלימי עם ספיר יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל" ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא

רפואה שלמה

דוד בן-ז'ורא שלמה ויהודה בן-ז'ורא שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה אושר ושלווה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

למשפחת עזריאל היקרה

מערכת "אברהם יגל" משתתפת בצערכם בפטירת הצנועה והענו שמשון עזריאל בן אסתר ויחיא ז"ל שגער תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ניחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער

לע"י הצנועה והענוה

שרה אפרת מורנו בת חנה ויוסף ז"ל לי אב פקידת שנתה לע"י הצנועה והענוה עליזה בן-שימול בת פריחה ז"ל השבוע פקידת שנתה לע"י הצנועה והענוה מרדכי עמרני בת רבקה וששון ז"ל השבוע פקידת שנתה

לע"י הצנועה והענוה

לאה נאמן בת רבקה ואליהו ז"ל ביום חמישי כ"ח אב 18:00 - בבית העלמין 18:30 - מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית המנוחה דזאנ"ג 53 יבנה לע"י הצנועה והענוה דבורה שלומי בת נרקיס ז"ל השבוע פקידת שנתה

לע"י הצנועה והענוה

יעקב ישראל יעקב ישראל ז"ל כ"א אב פקידת שנתו לע"י הצנועה והענוה בנימין דודי כ"א אב פקידת שנתו לע"י הצנועה והענוה שרלי שאול מורנו בן נטירה ויוסף ז"ל לי אב פקידת שנתו

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירל מוסאי בת שמחה מנב"ת

לע"י שבת שלום ומבורך

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבלון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בועז בן זהרי ז"ל ראובן לוי בן טרג'ה ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכיה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזולכיה ז"ל